

[Møller Nørgaard.]

fundet det nødvendigt at vedtage en Lov som denne, synes jeg, at der i det Aar, vi staar over for, er dobbelt Grund til det. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at der i det sidste Aars Tid og lidt længere har været en lille Lysning inden for Landbruget økonomisk set, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at jo nærmere vi er kommet 1937, des mere har denne Lysning — og den er jo ikke stor — været paa Retur igen. Jeg tænker i denne Forbindelse ikke mindst paa den daarlige Høst, vi har haft i Sommeren 1936. Jeg tror, den vil bevirke, at uhyre mange praktiske Landmænd kommer til at staa over for meget store økonomiske Vanskeligheder og vil have svært ved at svare enhver sit, som man siger. Det skyldes dog ikke alene den daarlige Høst, men tilige den Omstændighed, at store Dele af det indhøstede Korn, særlig i Jylland paa de daarligere og lettere Jorder, er af en saadan Art, at det ikke engang er egnet til at anvendes som Saasæd til Foraaret.

Jeg skal af de Grunde, jeg her har nævnt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lange: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, idet jeg gaar ud fra, at Gennemførelsen af en saadan Lov er lige saa nødvendig i Aar, som den har været det gennem de senere Aar. Jeg mener i øvrigt, at denne Lovgivning har været til megen Nytte for Landbrugerne, som herigennem er blevet i Stand til at skaffe sig ikke alene Saasæd, men, hvad der maaske er endnu vigtigere, den nødvendige Kunstgødning. Det er et af de Omraader, hvor den Landbruger, som ikke disponerer over Kapital til at gøre Indkøb om Foraaret, er daarligt stillet og derved bliver i høj Grad distanceret. Han kan vel tilsaa sin Mark uden Kunstgødning, men hvis han tvinges til dette, bliver Resultatet, at hans Høst bliver meget mindre, end den ellers kunde være blevet, og han bliver endnu daarligere stillet, end han var i Forvejen. Særlig paa dette Omraade tror jeg, at Loven om Høstpanteret har haft en meget stor Værdi.

I den Betænkning, der er afgivet i Folketinget, indskærper man, som det for øvrigt allerede er nævnt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jensen-Aale), Kommunalbestyrelserne, at de skal sørge for, at der ikke bliver benyttet mere Saasæd og Kunstgødning end passende for det Areal, der skal tilsaa, og at man ikke betaler

en højere Pris end almindeligt paa Egnen. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at man gør dette, men jeg kan ikke rigtig se, hvorfor man gør det. Jeg ved ikke af, at man har nogen Grund til at mene, at Kommunalbestyrelserne har tilsidesat denne Pligt. I hvert Fald tror jeg efter de Erfaringer, jeg har paa dette Omraade, at det maa være Undtagelsestilfælde, som vel ogsaa vil kunne forekomme, selv om man skriver dette i Betænkningen. Det er for øvrigt ikke nogen helt let Opgave; maaske er det ikke lige saa vanskeligt at afgøre, hvor stort et Kvantum der skal bruges til et vist Areal, som at afgøre, hvilke Priser der maa betales for de Varer, som skal benyttes, for det afhænger i høj Grad af Varesnes Kvalitet. Jeg tror imidlertid, at Landbrugerne snarest har været tilbage med Hensyn til at benytte de bedst mulige Kvaliteter af Saasæd. Jeg tror, der er lidt store Tab ved, at mange Landbrugere ikke har været tilstrækkelig hurtige — det er kommet i de senere Aar, men det er kommet sent her i Landet — med at skaffe sig de rigtige Kvaliteter af Saasæd, de Kvaliteter, der giver det største Antal Fold. Det at faa to—tre Fold mere er af afgørende Betydning; ved at købe en Sort Saasæd, der giver blot to Fold mere, faar man jo ikke blot den Saasæd, man køber, gratis, men en yderligere Fortjeneste.

Jeg ser tillige — det blev ogsaa fremhævet af den socialdemokratiske Ordfører —, at Landbrugsraadet opfordrer til at forsyne Lagrene med Saasæd. Jeg turde ikke med mit Kendskab til Kornhandelen give en saadan Opfordring. I en Periode med stærk Hausse paa Kornmarkedet hele Verden over, med Tendens til Opgang i Priserne, vil forøgede Opkøb efter min Mening kun føre til en yderligere Stigning af Priserne. Jeg har beskæftiget mig med Korn i mange, mange Aar, og jeg er ikke sikker paa, at den høje Pris, der er paa Korn i dette Øjeblik, vil holde. Jeg har oplevet adskillige Gange, at netop efter en saa stærk og saa hurtig Opgang som den, vi har haft, er der kommet en Tilbagegang. Derfor tør jeg ikke opfordre nogen til i den nuværende Situation yderligere at stramme Markedet ved Opkøb.

Det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne, var inde paa Betragtninger, der vel nærmest mundede ud i en Opfordring til Regeringen til at indføre Maksimalpris paa Korn. I en Situation, der nødvendiggør Indførsel af meget fremmed Korn, vil det ikke være nogen let gennemførlig Foranstaltning, og jeg mener heller ikke, den vil være rimelig over for et Land-